ב. ווייַנשטייַן

די אידישע יוניאָנס אין אמעריקא

בלעטער געשיכטע און ערינערונגען.

פרייז $2.50

אַרויסגעגעבען פון די
פאראייניגטע אידישע
געווערקשאַפטען
ניו יאָרק, 1929

די גרינדונג פון די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען פון ניו יאָרק.

דער טרויעריגער צושטאַנד פון די אידישע יוניאָנס ביז'ן יאָהר 1888. — די היסטאָרישע קאָנפערענץ אויפ'ן „בוידים" פון דייטשען לייבאָר ליסעאום, וואו עס איז געגרינדעט געווארען די „פאראייניגטע אידישע געווערקשאפטען". — די אוינ־טיילנעהמער פון יענעם קאָנפערענץ און די ערשטע צוויי סעקרעטארען פון די גע־ווערקשאפטען. — די וואונדערבארע ארבייט פון די געווערקשאַפטען אין די ערשטע צוויי יאהר פון איהר עקזיסטענץ. — די ארגאַניזירונג פון פילע נייע יוניאנס. — די געווערקשאַפטען אויף די קאָנגרעסען פון סאָציאליסטישען אינטערנאַציאָנאל. — דער אָנפאנג פון א נייעם קאפיטעל געשיכטע פון אידישען פאָלק.

די פאראייניגטע אידישע געווערקשאפטען איז געגרינדעט געווארען דעם 9־טען אָקטאָבער, 1888, מיט איבער פערציג יאָהר צוריק.

דער פּלאַן צו גרינדען א צענטראַלע קערפערשאפט פון אידישע אר־בייטער, איז געקומען פון דעם דאמאלסדיגען אידישען ברענטש פון דער סאָציאליסטישער ארבייטער פּארטיי (ס. ל. פּ.). א מיטגליד פון דיזער אָר־גאַניזאציע י ע ק ב   מ א ג י ד אָ ו ו, וועלכער איז דעמאָלט געווען א העמדעל־נייערביים פאך, האָט זומער־צייט פון יאָהר 1888 אריינגע־בראַכט א פאָרשלאַג צו גרינדען א צענטראַלע קערפערשאפט פון אידישע יוניאָנס מיט'ן צוועק אויפצובויען א שטארקע טרייד־יוניאן בעוועגונג צווי־שען די אידישע ארבייטער אין אמעריקא, און גלייכצייטיג אויך האָבען א מעגליכקייט צו פארשפרייטען סאָציאליזם צווישען די אידישע ארבייטער.

אין סעפּטעמבער פון 1888־טען יאהר איז דער ברענטש 8 פון דער סאָציאליסטישער ארבייטער פארטיי (דער אידישער) צוגעטראָטען צו דער ארבייט אויסצופיהרען דעם פּלאַן. דורכ'ן זומער פון זעלבען יאָהר זיינען כמעט אַלע אידישע יוניאנס, וואס האָבען ביז דאַן עקזיסטירט, אונ־טערגעגאנגען. די אורזאכע פון דעם איז געווען, וואָס די יוניאנס זיינען ארויס סטרייקען. די צייט איז געווען זעהר ניט קיין גינסטיגע. אויסער דעם זיינען די דאמאלסדיגע יוניאנס ניט געווען פארבונדען איינע מיט דער צווייטער. קיין פאָנדען האָבען זיי אויך ניט פארמאָגט. ניט קרי־

גענדיג קיין הילף פון קיינעם, זיינען זיי אלע אזוי אונטערגעגאנגען, אז קיין האָן האָט אפילו וועגען זיי ניט א קרעה געטאָן.

דער 8־טער ברענטש ס. ל. פ. האָט ערוועהלט א קאָמיטע, וועלכע איז באשטאנען פון מאָרים הילקוויט און פון דעם שרייבער פון דיזע צייל‏ען, וואס זאָל ארומגעהן איבער די האָלס, וואו עס פלעגען זיך פאר־זאמלען אידישע ארבייטער, און אויפזוכען דאָרט די אלע אידישע יוניאָנס, וואס זיינען נאָך פארבליבען לעבען.

איך דערמאָן זיך ווי אזוי איך בין צוזאמען מיט געגאָסע מאָרים הילקוויט וואָכען לאנג יעדען אווענד ארומגעלאָפען איבער די פארזאמלונגס פלעצער פון די אידישע ארבייטער זוכען, אויב עס זיינען פאראן יוניאָנס, וועלכע מען זאָל קאָנען איינלאָדען צו א קאָנפערענץ, מיט'ן צוועק צו גרינ־דען א צענטראלע קערפערשאפט פון אלע אידישע יוניאָנס.

אין 68½ אָרטשארד סטריט פלעגען זיך פארזאמלען די אידישע בעקער־ארבייטער. קומענדיג דארטען פרייטאג־צו־נאכט, האָבען מיר זיך נאָכגע־פרעגט פאר'ן מיטינג פון די אידישע בעקער יוניאָן, האָט מען אונז אריינ־געפיהרט אין האָל און מען האָט אונז געצייגט דעם „טשארטער" פון דער יוניאָן: „אָט האָט איר די בעקער יוניאָן".

— וואו זיינען די מעמבערס? — האָבען מיר געפרעגט.

— זיי זיינען אין די גריבער, אין די בעקער־קעלערס, — איז געווען דער ענטפער.

זוכענדיג א שניידער יוניאָן האָבען מיר געטראָפען א. בארסקי'ן, א שניידער, וואס האָט זיך ארומגעטראָגען מיט א פּלאן צו אָרגאניזירען די צוואנציג טויזענד שניידער פון אמעריקא. דער טשארטער פון א „אינדעפּענדענט קלאוק מאכערס יוניאָן" איז דאן געהאנגען אין האָל פון 56 אָרטשארד סטריט. די קאפּען־מאכער מיט א פּאָר מעמבערס אין זייער יוניאָן, פלעגען זיך פארזאמלען אין מיליטערי האָל, 193 בויערי. דאָרטען איז געהאנגען זייער „טשארטער", און עס איז אויך געווען ניט מעהר ווי א „טשארטער" יוניאָן. עס הייסט, קיין יוניאָן איז ניט געווען; עס איז נאָר געווען א פּאפּיר, אז עס איז דאָ א „יוניאָן".

עס איז אויך געווען א העמדעל (שוירט) מאכערס יוניאָן, און איז צעפאלען. איהר „טשארטער" איז געווען פאר'משכנ'ט ביי א שוירט־קאָנ־טראקטאָר, ווענען עס האָט געקומט א פּאָר דאָלער פון דער געפאלענער שוירט מאכער יוניאָן.

ווען איך זאָג דאָ „טשארטער" מיין איך „טשארטערס" פון סטייט. אין יענער צייט האָבען אלע יוניאָנס געהאט סטייט־טשארטערס. זיי האָ־

בען מורא געהאַט זיך צו פאַרזאַמלען אָהן דעם. אָבער די יוניאָנס האָבען שוין סיי ווי ניט עקזיסטירט. און דאָס איז געווען דער צושטאַנד אין וועל־כען עס האָט זיך געפונען די „אידישע טרייד יוניאָן באַוועגונג" אין אָק־טאָבער, 1888, ווען עס איז געגרינדעט געוואָרען די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען.

דעם 9טען אָקטאָבער, 1888, דאָס איז געווען א מאָנטאָג אָוונט, איז פאָרגעקומען א קאָנפערענץ אין סאָציאַליסטישען דייטשען לייבאָר לייסעאום, 25 איסט 4־טע סטריט. די פאַרזאַמלונג איז געווען אין א קליינער רומקע אויפ'ן גערעט (בוידעם). עס איז געווען א היסטאָרישער בוידעם. מיר פלעגען דאָרטען האָבען היציגע דעבאַטען ביי די מיטינגען פון ברענטש 8, ס. ל. פּ. ס'פלעגט טרעפען אז די דייטשע גענאָסען פלעגען דערהערען די קולות אונזערע, זיצענדיג אין קעלער, וואו מען האָט געטרונקען ביער, און זיי פלעגען צו אונז ארויפלויפען זעהן וואָס עס האָט מיט אונז פּאַסירט. מיר פלעגען דארטען האָבען אונזערע מיטינגען אי־מער. די דייטשע גענאָסען האָבען ביי אונז פאַר'ן האָל קיין געלד ניט גענומען, וואָרים די אידישע סאָציאַליסטען האָבען דאַן קיין פּעני ניט גע־האַט. די קאָנפערענץ וואָס איז דאַן אָפּגעהאַלטען געוואָרען איז געווען גערופען פון ברענטש 8, ס. ל. פּ. אין שותפות מיט ברענטש 17 (רוסי־שער) ס. ל. פּ. ס'האָט זיך געהאַנדעלט צו גרינדען א צענטראַלע קער־פּערשאַפט פון „אידישע יוניאָנס".

צוויי יוניאָנס זיינען ניט געווען אונטערגעגאַנגען — די יוניאָן פון אידישע שריפטזעצער און די יוניאָן פון טעאַטער־כאָריסטען.

צו דער קאָנפערענץ איז אויך געקומען א קאָמיטע פון די פאַראייניג־טע דייטשע געווערקשאַפטען, א צענטראַלע קערפּערשאַפט פון דייטשע פּראָגרעסיווע יוניאָנס, וועלכע האָט עקזיסטירט שוין פון א לאַנגע צייט, מיט'ן צוועק צו שטיצען די ארבייטער פּרעסע, די דייטשע סאָציאַליסטי־שע „פאָלקסצייטונג". די דייטשע געווערקשאַפטען האָט דאַן געשפּילט א גרויסע ראָלע אין דער ארבייטער באַוועגונג. די דאָזיגע קערפּערשאַפט האָט שטענדיג דיסקוטירט די פאַרשידענסטע טרייד יוניאָן פראַגען. די דאַ־מאָלדיגע סענטראַל לייבאָר יוניאָן פון ניו יאָרק איז געווען זעהר קאָנסערוואַטיוו און האָט געהאַט א סך דעמאָקראַטישע און רע־פּובליקאַנער פּאָליטישענס אלס דעלעגאַטען. די דייטשע יוניאָנס זיינען געווען שטאַרק און גרויס אין צאָל פון מעמבערס, אלע אָהן אויסנאַם זיי־נען זיי געווען סאָציאַליסטישע.

אלס דעלעגאַטען צו אונזער קאָנפערענץ זיינען געשיקט געוואָרען די

טעטיגסטע מיטגלידער פון די דערמאָנטע אָרגאַניזאַציעס. פון די שריפטזעצער איז געקומען דער גרינדער פון דער יוניאַן, י. ו ו ע ר ב ע ר; פון די אידישע כאָריסטען זיינען געקומען ל. ל ע נ צ ע ר און י. ק ר י נ ס ק י; פון אידישען (8טען) ברענטש ס. ל. פּ. זיינען געקומען י. מ א ג י ד אָ ו ו און דער שרייבער פון דיזע שורות. דער רוסישער (17טער) ברענטש ס. ל. פּ. האָט געשיקט אלס זיינע דעלעגאַטען מ אָ ר י ס ה י ל ק ו ו י ט׳ ן און ל. ב אַ נ ד ע ס׳ ן. די פאַרטרעטער פון די דייטשע געווערקשאַפטען זיינען געווען צוויי, דאַן גוט באַקאַנטע דייטשע סאָציאַליסטען: אַ. ה ו ב ע ר און מ. ג ע ר י ק ע. עס איז אויך געווען אנוועזענד ביי יענער קאָנפערענץ ו ו. ר אָ ז ע נ ב ע ר ג, דער דאמאָלסדיגער רעדאַקטאָר פון „סאָציאַליסט‟, דער אָפיציעלער דייטשער אָרגאַן פון דער ס. ל. פּ. צום שלום פון דער קאָנפערענץ איז ערשינען א דעלעגאַט פון נאָך א אידישער יוניאַן, וועלכע האָט זיך אין דער זעלבער וואָך געהאַט אָרגאַניזירט. דאָס איז געווען די אידישע אַקטיארען יוניאַן. זייער דעלעגאַט איז געווען דער שוישפּילער מ. ס י מ אָ נ אָ ו ו.

רעדעס זיינען אויף יענעם מיטינג געהאַלטען געוואָרען ווייניג. אלע אָנוועזענדע זיינען געווען איינשטימיג, אז דער פּלאַן צו גרינדען א צענטראַלע קערפּערשאַפט פון אידישע יוניאַנס איז אן אויסגעצייכנעטער. נאָך א קורצער דיסקוסיע איז באַשלאָסען געוואָרען, אז די פּלאַטפאָרמע זאָל זיין א סאָציאַליסטישע. די פאָרלויפיגע פּראָגראַם פון טעטיגקייט זאָל זיין: 1) געגענזייטיגע שטיצע פון איין יוניאַן צו דער צווייטער; 2) גרינדען נייע יוניאַנס אין די טריידס וועלכע זיינען נישט אָרגאַניזירט; 3) שטיצען די סאָציאַליסטישע אַגיטאַציע צווישען די אידשע ארבייטער.

מיך האָט מען פאָרגעשלאָגען צו זיין דער פּראָטאָקאָל־סעקרעטער. איך האָב זיך געפיהלט גליקלאך מיט דעם, וואס מ׳האָט מיר אָנפאַרטרויט אזא הייליגע ארבייט. איך האָב עס אָנגענומען מיט גרויס דאַנקבאַרקייט. אלס קאָרעספּאָנדענץ־סעקרעטער איז ערוועהלט געוואָרען מאָריס הילקוויט, וועלכער איז דעמאָלט געווען א העמדעל אפּערייטאָר (א שווירטמאכער). די דעלעגאַטען פון די דייטשע געווערקשאַפטען האָבען אונז געגעבען 10 דאָלער צושטייער פאַר אונזער טעטיגקייט. די ביישטייערונג האָט ארויסגערופען דעם הארציגסטען ענטוזיאַזם פון די אַנוועזענדע.

אויפ׳ן ראַט פון וו. ראָזענבערג, רעדאַקטאָר פון דייטשען „סאָציאַליסט‟, איז באַשטימט געוואָרען די נייע קערפּערשאַפט א נאָמען צו געבען „פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען‟. עס הייסט, א שוועסטער אָר־

גאַניזאַציע צו די „פּאַראייניגטע דייטשע געווערקשאַפטען". מען האָט אויך באַשלאָסען צו האַבען מיטינגען יעדען מאָנטאָג אָוועגט. די ביי־טרעגע פון יעדער יוניאַן איז באַשלאָסען געוואָרען זאָל זיין 50 סענט אַ מאָנאַט. אַן אָרגאַניזאַציאָנס קאָמיטע איז ערוועהלט געוואָרען צו גרינדען נייע יוניאָנס, ווי אויך העלפען די שוין עקזיסטירענדע יוניאָנס.

דיזע ערשטע אָרגאַניזאַציאָנס קאָמיטע האָט געהאַט אַ זעהר שווערע אויפגאַבע. זי האָט געמוזט פריהער צוּאַקערען דעם פעלד, אָפּראַמען פון וועג די שטיינער און דערנער.

די ערשטע צוויי יוניאָנס, וועלכע די אָרגאַניזאַציאָנס קאָמיטע האָט געגרינדעט, זיינען געווען — די שוירט מאַכערס יוניאַן און די „פּאַראיי־ניגטע שניידער יוניאַן."

די מיטגלידער פון דער שוירט מאַכער יוניאַן זיינען געווען די סמעטענע פון די אידישע סאָציאַליסטען און אַנאַרכיסטען פון יענער צייט: מאָרים הילקוויט, מ. זאַמעטקין, ל. מילער, ר. לואיס, י. מאַגידאָוו, ליור־ביטש א. א. די שניידער יוניאַן האָט געהאַט בלויז איינעם, וועלכער איז געווען באַקאַנט אין דער אַלגעמיינער סאָציאַליסטישער און אַנאַר־כיסטישער באַוועגונג פון יענער צייט. דאָס איז געווען דער פריהער דער־מאָנטער באַרסקי.

אַביסעל שפּעטער זיינען אויך אָרגאַניזירט געוואָרען יוניאָנס פון פּענטס מייקערס און פון ני־פּענטס מייקערס.

די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען איז גלייך געוואָרען פאַר די אידישע יוניאָנס אַלעס: זי האָט אָרגאַניזירט די יוניאַן, געלערענט די אַרבייטער ווי צו פיהרען אַ מיטינג. געפירט זייערע סטרייקס, געמאַכט סעטעלמענטס מיט בעל־הבתים, געלערנט די יוניאָנס פיהרען ביכער, געטאָן יעדע קליינינקייט פאַר יעדער יוניאַן.

די נאָדעל טריידס ביי וועלכע אידישע אַרבייטער זיינען געווען באַ־שעפטיגט, זיינען געלעגען אונטער דער „סוועטינג סיסטעם". די פאַר־אייניגטע אידישע געווערקשאַפטען האָט זיך גלייך נאָך איר גרינדונג גע־נומען צו אָרגאַניזירען די אַרבייטער פון די „סוועט־שעפּער".

דעם 1־טען יאַנואַר, 1889, האָט די געווערקשאַפטען אָרגאַניזירט אַ קלאָוק מאַכער יוניאַן, זי האָט אָבער עקזיסטירט בלויז איינינע מאָנאַטען. פון איר איז פאַבליבען בלויז איין אָרגאַניזירטער שאַפּ — די אַרבייטער פון „פרידלענדער קלאָוק פירמע".

אַ ני־פּענטס מאַכער יוניאַן, ווי שוין געזאָגט פריהער, איז אָרגאַניזירט געוואָרען נאָך אין יאָר 1888. די אָרגאַנייזערס זיינען געווען סאָציאַל דע־

מאַקראַטען און אַנאַרכיסטען. דיזע יוניאַן האָט זיך אָנגעשלאָסען אָן די געווערקשאַפטען דעם 9־טען פעברואַר, 1889.

דעם 19טען פעברואַר, 1889, האָט די געווערקשאַפטען אָרגאַניזירט א יוניאַן פון זייד־וועבער ארבייטער. אין אויגוסט פון זעלבען יאָר איז אָרגאַניזירט געוואָרען לאָקאַל 24 טעקסטיל ארבייטער יוניאַן. אין מערץ, 1889, האָבען מיר אָרגאַניזירט א אידישע מוזיקער יוניאַן. אין זעלבען יאהר זיינען אָרגאַניזירט געוואָרען די אידישע בעקער יוניאַן, לאָקאַל 31; א אידישע בוכבינדער יוניאַן, וועלכע האָט זיך אַנגעשלאָסען אָן דעם דאַמאַלסדיגען ארבייטער פאַרבאַנד „נייטס אָוו לייבאָר“, און א יוניאַן פון סטאָליאַרעס (קאַרפּענטער).

אין זעלבען יאָהר, אין מאָנאַט מערץ, האָט די געווערקשאַפטען אַריינגענומען צו זיך די קאַפּען מאַכער יוניאַן, וועלכע האָט זיך צו יענער צייט געהאַלטען אין אויפלייזען, און די געווערקשאַפטען האָט זי אויפגעלעבט. מיט צוויי מאָנאַט שפּעטער איז אויפגעבויט געוואָרען א יוניאַן פון פּוירס (בייטעלעך) ארבייטער.

די געווערקשאַפטען האָט דאַן אויך געפיהרט א רייהע סטרייקס אין פאַרשידענע אידישע טריידס.

נאָך א יאָהר עקזיסטענץ האָט די געווערקשאַפטען אויך געשיקט צוויי דעלעגאַטען צום ערשטען אינטערנאַציאָנאַלען סאָציאַליסטישען און ארבייטער קאָנגרעס. דער קאָנגרעס איז פאָרגעקומען אין מאָנאַט יולי, 1889, אין פּאַריז. די דעלעגאַטען פון די געווערקשאַפטען זיינען געווען ל. מילער און נ. באַרסקי, א שריפטזעצער. ביידע דעלעגאַטען זיינען געפאָהרען אויף זייערע אייגענע הוצאות.

דער נעקסטער יאהר איז פאַר די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען געווען דער פּראָכטבאַרסטער פון יענער פּעריאָדע. אין מאָנאַט מערץ, 1890, האָט די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען שוין געצעהלט 32 יוניאַנס.

אין יענעם מאָנאַט איז ערקלעהרט געוואָרען א גרויסער סטרייק פון קלאָוקמאַכער און עס איז אָרגאַניזירט געוואָרען א יוניאַן פון זיבען טויזענד קלאָוק אַרבייטער. יאזעף באַראָנדעס, וועמען די געווערקשאַפטען האָט געשיקט צו די קלאָוק מאַכער צו פיהרען דעם סטרייק, איז ערוועהלט געוואָרען אַלס מענעדזשער פון יענער קלאָוק מאַכער יוניאַן.

עס האָבען דאַמאַלסט אויך געסטרייקט (אַלץ אין מאָנאַט מערץ, 1890) די רעק שניידער, די פּענטס מאַכער, די ני־פּענטס מאַכער, די העמדעל נייערס, די סאָדאַ וואַסער ארבייטער און סוספּענדערס ארבייטער.

אַלע סטרייקס זיינען געפיהרט געווארען פון די פאַראייניגטע אידישע גע־ווערקשאַפטען.

אין איין יאהר צייט, אַלזאָ, איז די פאַראייניגטע אידישע געווערק־שאַפטען געווארען באַריהמט.

אין זעלבען יאהר (1890), איז געגרינדעט געווארען די וועכענטליכע סאָציאַליסטישע „אַרבייטער צייטונג“, וועלכע די געווערקשאַפטען האָט אַנ־ערקענט אַלס איהר אָפיציעלען אָרגאַן.

אין יאהר 1891, האָבען די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען און די אידישע ברענטשעס פון דער סאָציאַליסטישער אַרבייטער פּאַרטיי ערוועהלט אַב. קאהאַן'ען אַלס דעלעגאַט צום אינטערנאַציאָנאַלען סאָציאַ־ליסטישען קאָנגרעס, וועלכער האָט זיך דעם יאָהר געדאַרפט צוזאַמענ־קומען אין בריוסעל, בעלגיע. פאַר זיין אָפּפאָהרען פון ניו יאָרק, האָט קאהאַן צוגעשיקט אַ בריף צו דער ביורא, וועלכע האָט אָרגאַניזירט דעם קאָנגרעס, אַז אַ פּונקט אויפ'ן טאַגעס־אָרדנונג זאָל זיין — „ווי די אָר־גאַניזירטע אַרבייטער פון אַלע לענדער זאָלען זיך פאַרהאַלטען צו דער אידען־פראַגע“. ווען ער איז געקומען צום קאָנגרעס, האָט ער געלאָזט דרו־קען אַ פלוג־שריפט, וועלכער האָט ענטהאַלטען אַלע וויכטיגע פאַקטען און ציפערען וועגען דער אידישער אַרבייטער באַוועגונג אין אַמעריקע, וועגען די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען, איהרע יוניאַנס, און זייערע סטרייקס. דאָס איז געווען צום ערשטען מאָל וואס פאַר דער אַרבייטערשאַפט פון דער גאַנצער וועלט איז פאָרגעשטעלט געווארען אַ אידישער ברודער. ווען קאהאַן האָט געטיילט דעם פלוג־שריפט צווישען די דעלעגאַטען פון די פאַרשידענע לענדער, זיינען זיי געווארען פאַראינטערעסירט. דער אינטערעס איז געווען צוליב דער נייעס — אידישע אַרבייטער זיינען דאָ!... עס איז כמעט אין אַלע לענדער פון דער וועלט געווען אַ באַגריף, אַז אַלע אידען זיינען באַנקירען, פאַבריקאַנטען, סוחרים. עס זיינען פאַר־געקומען דעבאַטען מיט קאהאַן'ען, ער האָט אויך פאָרגעשלאָגען אַ רעזאָ־לוציע ביים קאָנגרעס צו באַגריסען ווארים די אָרגאַניזירטע אידישע אַרביי־טער פון אַמעריקא און פאַרדאַמען דעם אַנטיסעמיטיזם אומעטום. די רעזאָלוציע האָט פאַרנומען די אויפמערקזאַמקייט פון קאָנגרעס אַ היבשע צייט, און איז נאָכדעם דיסקוטירט געווארען אין דער פּרעסע פון פילע לענדער.

אַ נייעם קאַפּיטעל געשיכטע פון אידישען פאָלק האָט די פאַראייניג־טע אידישע געווערקשאַפטען ביי איהר גרינדונג אנגעהויבען שרייבען.

מאַכער זייער איינציגע טרייסט אין לעבען... דעם אַלטען טשאַרטער, וואָס די געווערקשאַפטען האָט מיט צוואַנציג יאָהר פריהער ארויסגעגעבען גאָר צו אַנדערע אַרבייטער. ערשט מיט יאָהרען שפּעטער זיינען זיי טאַקע אריין אין דער אנערקענטער יוניאָן.

זעהר אָפט דערמאָן איך זיך וועגען פאַרשידענע קאָמישע און טראַגישע פּאַסירונגען, וועלכע איך האָב דורכגעמאַכט פאַר די לעצטע עטליכע און פערציג יאָהר אין דער אידישער ארבייטער באַוועגונג, אָבער יעדען מאָל, ווען אין מיין זכרון שווימט ארויף יענער מיטינג פון די „פוינטעל" מאַכער, געהט אַ שוידער מיר אריבער איבער'ן לייב.

* * *

אין דער צייט פון דער וועלט־מלחמה איז ביים שוירט פאַך געווען אַ סך אַרבייט. מען האָט געמאַכט אַ סך העמדער פאַר די סאָלדאַטען. צו יענער צייט איז אין ניו יאָרק די שוירט מאַכער יוניאָן געווען שטאַרק אָרגאַניזירט און די אַרבייטער האָבען דאַן אויסגעקעמפט העכערע שכירות. יעצט ווערען די גרעסטע צאָהל העמדער פאַר אַמעריקא פאַבריצירט אין די קליינע שטעדטלאַך.

די העמדער מאַכער יוניאָן איז אימער געווען פאַרבונדען מיט'ן פאַר־באַנד פון די שניידער אַרבייטער. פריהער מיט די „יונייטעד גאַרמענט וואָר־קערס" און לעצטענס מיט דער „אַמאַלגאַמייטעד קלאָדינג וואָרקערס יוניאָן".

דער סטרייק הגדול פון די ניו יאָרקער שניידער אַרבייטער אין 1913.

ווי איך האָב שוין דערצעהלט אין די פריהערדיגע קאַפּיטלען, האָט מען נאָך מיט איבער 50 יאָהר צוריק זיך אנגעשטרענגט צו אָרגאַניזירען די שניידער אַרבייטער. דאָס האָט זיך אין די פילע יאָהרען קיינמאָל ניט איינ־געגעבען. דאָ און דאָרט פלעגט מען אָרגאַניזירען אַ שניידער יוניאָן. יעדען אָנפאַנג פון ברען־סיזאָן פלעגט די שניידער יוניאָן רופען אַ „דזשענעראַל סטרייק", פלעגט סעטלען געוויסע שעפּער, און נאָכ'ן סיזאָן פלעגט ווערען אוים יוניאָן. ביים נייעם סיזאָן פלעגט מען ווידער רופען אַ „דזשענעראַל סטרייק" מיט די זעלבע רעזולטאַטען. איין גוטע זאַך אָבער האָבען די אַמאָליגע שניידער יוניאָנס יע אויפגעטאָן: נאָך מיט יאָהרען צוריק האָט די שניידער יוניאָן איינגעפיהרט וואָך ארבייט אין געוויסע צווייגען פון פאַך, אָנשטאָט ציל אָדער שטיק אַרבייט. דאָס איז אָבער ניט געווען אין אַלע ליינס אַרבייט. ביי הויזען, וועסטען, קינדער הייזקעס און אַנדערע ליינס

האָט מען די גאַנצע צייט ווייטער געאַרבייט פון שטיק. דערפאַר אָבער זיינען די אַרבייטער שכירות אין אַלע אָפּטיילונגען פון שניידער פאַך געווען קלאָ־געדיגע. די באַהאַנדלונג פון די שניידער אין די שעפּער איז געווען כמעט אַן אוממענשליכע. די שניידער אַרבייטער האָבען שטענדיג געשריען, אַז זיי קענען קיין לעבען ניט מאַכען.

שלעכט איז געווען די לאַגע פון די שניידער אַרבייטער, וואָס האָבען געאַרבייט אין די קליינע שעפּער, אָבער נאָך ערגער איז געווען די לאַגע פון די אַרבייטער, וואָס האָבען געשקלאַפּט אין די גרויסע קליידער פאַבריקען, וואו עס זיינען געווען באַשעפטיגט פון פינף הונדערט ביז אַ טויזענט אַר־בייטער אין איין שאַפּ. די שכירות זיינען געווען שרעקליך קליינע. היינט די געזעצען, וואָס די מיליאָנערסקע פאַבריקאַנטען פלעגען אויף די ווענט פון זייערע שעפּער אויסקלעפּען, זיינען פּשוט געווען ניט אויסצוהאַלטען.

די דעלעגאַטען פון די שניידער לאָקאַלס פלעגען ביי די פאַרזאַמלונגען פון די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען זיך באַראַטען וועגען דער טרויעריגער לאַגע פון די שניידער אַרבייטער. ווען זיי האָבען געזעהן, אַז מען האָט אין 1909 און אין 1910 דורכגעפירט אַזעלכע וואונדערבאַרע גענעראַל סטרייקס אין דער ליידיס ווייסט, קלאוק, פּאַר און אַנדערע אינדוסטריען, האָבען זיי גענומען פאָדערען, אַז מען זאָל זעהן עטוואָס טאָן אויך פאַר זיי. דאָס איז געווען נאָך אין יאַנואַר, 1911.

ווי שוין פריהער געזאָגט, זיינען די שניידער אויך ניט געווען צופרידען מיט זייער אינטערנעשאָנאַל, די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס" (י. ג. וו.), וועלכע האָט, לויט זייער מיינונג, ניט געוואָלט מאַכען קיינע ערנסטע אָנ־שטרענגונגען צו אָרגאַניזירען די שניידער אינדוסטריע. די ניו יאָרקער שניידער אַרבייטער האָבען אָבער ניט גערוהט. זיי האָבען נאָך אין יאָהר 1907, מיט דער הילף פון די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען, אַרויס־גערופען גרויסע שאַפּ סטרייקס. די ניו יאָרקער לאָקאַל יוניאָן, די „בראָ־דערהוד אָוו טיילאָרס", האָט דאַן אַרונטערגענומען אין סטרייק אַ גרויסע צאָהל שעפּער. צווישען זיי האָבען זיך געפונען איינינע לייבעל שעפּער, וואָס האָבען געהאַט געסעטעלט פריהער מיט די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס" און האָבען געהאַט אַגרימענטס. און דערפאַר וויל די שניידער אַרבייטער האָבען אַרונטערגענומען אין סטרייק די פּאָר געסעטעלטע יוניאָן לייבעל שעפּער, האָט מען די אַלע טויזענטע סטרייקענדע שניידער אין מיטען קאַמף אַרויסגעוואָרפען פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס". דאָך איז יענער סטרייק אין אָנפאַנג געוואונען געוואָרען אין פילע שעפּער, אָבער צוליב דער שטערונג פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס" האָבען שפּעטער די שניי־

דער ארבייטער אַלץ צוריק פארלארען. די פאראייניגטע אידישע געווערק־שאַפטען איז אין יענעם קאמף, סיי געגען די קליידער פאבריקאנטען און סיי געגען די קאָנסערוואטיווע „יונייטעד גארמענט וואָרקערס", געשטאַנען מיט די שניידער ארבייטער ביז'ן סוף.

די „יונייטעד גארמענט וואָרקערס" האָבען דאן געגרינדעט אַן אָפּאָזי־ציאָנס יוניאָן געגען דער אויסגעשלאָסענער „בראָדערהוד אָוו טיילאָרס", וועמעס פירער עס זיינען געווען ג. וױשניאַק און קאָהן, וועלכע האָבען אָרגאַניזירט אַ ציםליך גוטע שניידער יוניאָן. זיי האָבען געקראָגען די פולע שטיצע פון די פאראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען. די אינדע־פענדענט בראָדערהוד אָוו טיילאָרס האָט זיך אויך אין אַ צייט ארום געהאט פארבונדען מיט איינעם אַ געוויסען הערי וױהייט, אַ קאטער, וועל־כער איז אַ געוויסע צייט געווען דער סעקרעטאר פון די „יונייטעד גאר־מענט וואָרקערס אָוו אַמעריקא." די פאראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען האָט אָבער קיין צוטרוי ניט געהאט צו הערי וױהייט און זי האָט די „בראָ־דערהוד אָוו טיילאָרס" דאן אויסגעשלאָסען. דאָס האָט געפיהרט דערצו, אז דיזע יוניאָן זאָל אָפּגעשוואַכט ווערען.

אין אַ קורצער צייט ארום, אין יאָהר 1908, האָט די אויסגעשלאָסענע „בראָדערהוד אָוו טיילאָרס" שלום געמאכט מיט די „יונייטעד גארמענט וואָרקערס", וועלכע האָבען געהאט אָרגאַניזירט אַ לאָקאַל פון רעק שניידער, וואָס האָבען געארבייט רעק מיט'ן יוניאָן לייבעל.

אין אָקטאָבער 1910 האָט אין ניו יאָרק ווידער אויסגעבראָכען אַ גענע־ראַל סטרייק פון די רעק שניידער, מיטגלידער פון די „בראָדערהוד אָוו טיי־לאָרס" פון ניו יאָרק. די הויפּט פאָדערונג איז געווען 53 שטונדען אַ וואָך ארבייט. עס האָט ניט גענומען לאַנג און מען האָט ווידער געסעטעלט מיט 300 שעפער. באַלד אָבער איז פון דעם זיג קיין זכר ניט געבליבען. די אורזאַכע פון דעם איז געווען, וואָס די שניידער זיינען ניט געווען גוט אָרגאַניזירט.

ענדע 1910 און אין אָנפאנג 1911 האָבען אין שיקאַגאָ געסטרייקט צוואנציג טויזענט שניידער ארבייטער. אין יענעם סטרייק האָבען זיך די „יונייטעד גארמענט וואָרקערס" גאַנץ וויניג געמישט. די שיקאַגאָ'ר סענ־טראַל פעדערײשאָן אָוו לייבאָר, די „וױמענס טרייד יוניאָן ליג" און די גאַנצע שיקאַגאָ'ר ארבייטער באַוועגונג געהאָלפען יענעם שניידער סטרייק. בלויז די „יונייטעד גארמענט וואָרקערס" האָבען ניט געוואָלט העלפען דעם סטרייק.

דער סטרייק האָט זיך געענדיגט אין יאַנואר פון יאָהר 1911, און דאָס

איינציגע געווינס איז געווען דער אַגרימענט מיט דער פירמע „האַרט שאַפנער און מאַרקס". די אַרבייטער האָבען געהאַט צעהן טעג צייט צו מעלדען זיך פאַר אַרבייט. די מעהרסטע האָבען צוריקגעקראָגען זייערע שטעלעס און די יוניאָן האָט זיך גלייך גענומען אָרגאַניזירען די אַרבייטער אין די שעפּער.

צום ערשטען מיטינג פון שיקאַגאָ'ר שניידער לאָקאַל, גלייך ווי דער סטרייק האָט זיך געענדיגט, זיינען געקומען 14 נייע מיטגלידער. מיט דער צייט אָבער האָבען די אַרבייטער פון „האַרט,שאַפנער און מאַרקס" זיך גענומען מאַסענווייז אַנשליסען אָן דער יוניאָן.

די אַרבייטער פון „האַרט, שאַפנער און מאַרקס" זיינען געווען צוטיילט אויף דריי קלאַסען: אַ יוניאָן גרופּע; אַ געמישטע גרופּע פון יוניאָן און ניט־יוניאָן לייט; און אַ גרופּע פון דורכאויס ניט־יוניאָן לייט. בּיסלאַכווייז האָט די יוניאָן דורך די יאָהרען 1911, 1912 און 1913 דורכגעטראָטען זיך אַ וועג. ביסלאַכווייז האָבען זיך די דריי קלאַסען צוזאַמענגעגאָסען ביז זיי זיינען ענדליך געוואָרען אַ יוניאָן גרופּע. לויט אַ שטודיום וועגען „האַרט, שאַפנער און מאַרקס", וואָס ב. אימעט האָט געמאַכט פאַר דער יונייטעד סטייטס ביוראָ פון לייבאָר סטאַטיסטיק אין יאָהר 1914, זיינען אין יעדער אָפּטיילונג געווען ניט וויניגער פון 77 פּראָצענט יוניאָן אַרביי־טער; פון די קאָטערס זיינען געווען יוניאָניזירט 94 פּראָצענט, פון די וועסט־מייקערס—96 פּראָצענט און פון די קאָוט־מייקערס—91 פּראָצענט. די צאָהל מיטגלידער פון די צוויי גרעסטע לאָקאַלען, 39 און 144, איז געווען 2,500 אין יאָהר 1914.

* * *

אין מאָנאַט מאַי, פון יאָהר 1911, האָבען די ניו יאָרקער שניידער איינבאַרופען אַ קאָנפערענץ אין פילאַדעלפיא, וואו עס זיינען געווען פאַרטראָטען אַ גרויסע צאָהל לאָקאַלס פון לאַנד. דאָרט איז באַשלאָסען געוואָרען צו גרינדען אַ שניידער קאָונסיל איבער'ן גאַנצען לאַנד און אין קענעדע. נאָך פילע היציגע דעבאַטען איז אויף יענער קאָנ־ווענשאָן באַשלאָסען געוואָרען, אַז די שניידער יוניאָנס זאָלען ניט רוהען ביז זיי וועלען ניט אָרגאַניזירען די אַרבייטער פון דער גאַנצער אינדוסטריע אין אַלע צענטערס פון לאַנד. עס איז אויך אָנגענומען געוואָרען אַ רעזאָלוציע אויפצופאָדערען זייער אינטערנעשאָנאַל יוניאָן, די „יונייטעד גאַרמענט וואָר־קערס אָוו אַמעריקאַ", אַז זי זאָל גלייך אָנשטעלען גענוג פעהיגע אָרגאַני־זאַטאָרס צו פאַראייניגען אַלע שניידער אַרבייטער און זיי פאָרברייטען פאַר דעם קומענדען גרויסען קאַמף.

די פילאַדעלפיער קאָנפערענץ, וועלכע האָט געגרינדעט דעם שניידער „קאָונסיל", האָט געגעבען דעם ערשטען ריכטיגען שטויס צו פאַרווירקליכען דעם ציל, צו וועלכען די שניידער ארבייטער האָבען אין פארלויף פון פופציג יאָהר צייט געשטרעבט, נעמליך — צו אָרגאַניזירען די צעהנדליגע טויזענטער שניידער ארבייטער אין אַ שטאַרקער, דויערהאַפטער יוניאָן.

די קאָמיטע, וואָס איז ערוועהלט געוואָרען אויף יענער קאָנפערענץ, האָט גלייך אָפּגעהאַלטען אַ זיצונג און באַשלאָסען צו פאָדערען ביי די גענע־ראַל באָאַמטע פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס", אַז זיי זאָלען באַ־שטימען מאַקס פּיינ'ען אַלס הויפּט אָרגאַניזער פון די ניו יאָרקער שניידער. דער דזשענעראַל סעקרעטאַר פון דער „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס", ב. לאַרדזשער, האָט גלייך איינגעוויליגט צו באַשטימען אַ הויפּט אָר־גאַניזער פאַר די שניידער, אָבער ווען אַ קאָמיטע פון די „בראָדערהוד אָוו טיילאָרס", אין וועלכער דער שרייבער פון דיזע צייליען איז אויך אריין אַלס פאַרטרעטער פון די געווערקשאַפטען, האָט איהם געזאָגט, אַז די שניידער ווילען האָבען מאַקס פּיינ'ען פאַר דער ארבייט, האָט ער אין אָנפאַנג גאָר ניט גע־וואָלט הערען פון דעם, וויל פּיין איז געווען צו „רעוואָלוציאָנער" פאַר זיי. נאָכדעם אָבער האָבען מיר זיך געאייניגט אויף דעם, אַז עס זאָלען זיין צוויי הויפּט אָרגאַניזערס פון דעם קאַמפּיין, מאַקס פּיין און ב. שוויי־צער. זיי ביידע האָבען געדאַרפט צוציהען אַלע נויטיגע קרעפטען אויף אָנצופיהרען דעם גאַנצען קאַמפּיין.

עס האָט גענומען איבער אַ יאָהר צייט ביז עס איז געלונגען די הויפּט אָרגאַנייזערס מיט דער הילף פון זייערע איבעריגע אָרגאַנייזערס (פריייוויליגע און באַצאָהלטע) אריינצוקריגען אין דער יוניאָן די שניידער ארבייטער פון די גאָר גרויסע און פון אַלע קלענערע שעפּער.

אין יענעם אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּיין האָט זיך שטאַרק אויסגעצייכענט אייק גאָלדשטיין, אַ שניידער ארבייטער, וועלכער איז געווען אַ טעטיגער מעמבער פון די „בראָדערהוד אָוו טיילאָרס". גאָלדשטיין איז געווען אַ פּאָלקס־רעדנער, אַן איינפאַכער שאַפּ־ארבייטער. מיט זיינע רעדעס, וועלכע פלעגען קלאָר ארויסצייגען זיין ערנסטקייט און איבערגעבענהייט צו דער ארבייטער זאַך, פלעגט ער צוציהען מאַסען שניידער צו דער יוניאָן. נאָכ'ן סטרייק איז ער באַשטימט געוואָרען אַלס אַ יוניאָן אָרגאַנייזער. ער איז געווען אַן אַנאַרכיסט. אין 1922 איז ער געשטאָרבען פון אַ קענסער.

אין נאָוועמבער 1912 איז שוין אַ גרויסע מאַסע פון די ניו יאָרקער שניידער פון אַלע פאַכען און אָפּטיילונגען פון דער אינדוסטריע געווען אין דער יוניאָן. טאָג און נאַכט האָט מען געהאַלטען שאַפּ מיטינגען. די באַ־

גייסטערונג צווישען די ארבייטער פאר א גענעראל סטרייק איז דאן געווען זעהר גרויס. ווען אלעס איז שוין געווען גוט צוגעגרייט האט די יוניאן געאָרדערט אן אָפּשטימונג וועגען א גענעראל סטרייק, און א גרויסע צאָהל שניידער ארבייטער האבען געשטימט פאר א סטרייק.

יענעם אָוועגט האט א גרויסע מאסע שניידער זיך פארזאמעלט אויף ראָטגערס סקווער אנטקעגען דער „פאָרווערטס" געביידע אין ניו יאָרק אויס־צוהערען דעם באריכט פון די שטימען־צעהלער. ווען די באאמטע פון דער יוניאָן האבען באקאנט געמאכט פאר דעם טויזענט־קעפּיגען עולם, אז די גרויסע מעהרהייט שניידער ארבייטער זיינען פאר א סטרייק, האט די גרויסע מאסע ארבייטער, וואָס האט פארפלייצט דעם סקווער און העסטער פארק, אויפגעכאפּט מיט באגייסטערונג דעם געשריי: „סטרייק! סטרייק!" און דער געשריי האט אָפּגעקלונגען איבער דער גאנצער איסט סייד פון ניו יאָרק. דאס איז געווען א מערקווירדיגע סצענע.

אין א וואָך ארום איז ערקלערט געוואָרען דער גענעראל סטרייק, אָדער דער „סטרייק הגדול", ווי מען האט איהם גערופען. דאס איז פאָרגעקומען דעם 30טען דעצעמבער, 1912.

עס איז געווען א כמארנער טאָג. די ערוועהלטע הונדערטע קאָמיטעס האבען זיך צולאָזען איבער דער גרויסער שטאָדט ניו יאָרק און געטיילט די רויטע פּראָקלאמאציעס. דער רוף צום סטרייק האט געפונען א ווארימען אָפּקלאנג אין די הערצער פון די איבער הונדערט טויזענט שניידער ארבייטער פון גרייטער ניו יאָרק. אלע אידישע, איטאליענישע, פּוילישע און אנדערע שניידער־ארבייטער, פרויען און מענער, האבען ווי איין מענש פארלאָזען די שעפּער און האבען אוועקגעמארשירט אין די פארזאמלונגס פּלעצער, וועלכע די שניידער יוניאָן האט געדונגען פאר זיי. נאטירליך האט מען אזא גרויסע מאסע שעפּער ניט געקענט גרייכען אין איין טאָג. אָבער די גרעסטע צאָהל שניידער ארבייטער זיינען דאן ארונטער אין די ערשטע צוויי טעג. אין פאר־לויף פון דער וואָך זיינען אלע שניידער שעפּער פון ניו יאָרק אויסגעליידיגט געוואָרען.

אין רעדאקציע פון „פאָרווערטס" האט מען אוועקגעשטעלט צוויי לאנגע טישען, וואו אלע טשערלייט פון די פארזאמלונגס פּלעצער, אלע טשערלייט פון די קאָמיטעס, אלע באאמטע פון א 25 לאָקאלע יוניאָנס פון די סטריי־קענדע שניידער ארבייטער זיינען געזעסען אויסגעזעצט צוזאמען מיט דער אָפיציעלער פּרעס קאָמיטע פון סטרייק, מיט'ן סעקרעטאר פון די פּאראיי־

ניגטע אידישע געווערקשאַפטען בראש און מען האָט געשריבען די נייס פון סטרייק. אַלע פּאָסירונגען פון לעצטען מעת־לעת וועגען די פּיקעט ליינס, וועגען די אַרעסטען, סעטעלמענטס, — אַלץ וועגען סטרייק. די מיטאַרבייטער פון „פאָרווערטס" האָבען אַלעס רעדאַקטירט און דער „פאָרווערטס" איז פאַרוואַנדעלט געוואָרען אין אַ סטרייק אָרגאַן פון הונדערט און דרייסיג טויזענט קעמפענדע שניידער אַרבייטער, מענער און פרויען פון אַלע נאַציאָנאַליטעטען. אויסער דעם איז געווען אַ ספּעציעלע פּרעס קאָמיטע, וועלכע פלעגט אַרויסגעבען די נייס פון סטרייק צו אַלע צייטונגען פון לאַנד.

די אַדמיניסטראַציע פון דעם ריזיגען סטרייק איז פאַרטיילט געוואָרען ווי פאָלגט: פּיקעט קאָמיטע, אינפאָרמאַציע קאָמיטע, שטיצע זאַמלונג קאָמיטע און רעדנער קאָמיטע.

אויפ'ן צווייטען טאָג פון סטרייק איז אין אָפיס פון די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען געקומען דער סעקרעטאַר פון דיסטריקט קאָונסיל פון אַלע שניידער יוניאָנס, ה. לאַוונער, אַ שניידער אַרבייטער ביי קינדער־דזשעקעטס. ער איז געווען זעהר אַ פעהיגער באַאמטער, דאָך זיינען די שניידער אַרבייטער פון איהם ניט געווען באַגייסטערט, נאָר דערפאַר וואָס זיי האָבען איהם גערעכענט פאַר איינעם פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס", פון זייער אינטערנעשאָנאַל יוניאָן, וועלכע זיי האָבען ניט ליב געהאַט, טיילווייז דערפאַר וואָס זיי זיינען קאָנסערוואַטיוו און טיילווייז דערפאַר וואָס די שניידער האָבען געדענקט, אַז אַזוי ווי די מייסטע באַאמטע פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס" זיינען קאַטערס (צושניידערס), קימערען זיי זיך דעריבער ניט פאַר די אינטערעסען פון די שניידער. דער פּרעזידענט פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס", טאָם ריקערט, איז אַליין אַ קאַטער פון אַ שיקאַגאָ'ר לאָקאַל. דער דזשענעראַל סעקרעטאַר פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס", באַרני לאַרדזשער, אַן עלטערער שוין אָפּגעלעבטער מענש, איז אויך ביים טרייד אַ העמדער צושניידער.

לאַוונער, דער סעקרעטאַר פון ניו יאָרקער דיסטריקט קאָונסיל פון אַלע גאַרמענט וואָרקערס לאָקאַלס, האָט איבערגעגעבען צו די געווערקשאַפטען, אַז זיי זאָלען אָנפיהרען דיזע 4 קאָמיטעס, און איך אַלס סעקרעטאַר האָב עס ביי איהם איבערגענומען. איך האָב וועגען דעם אָנגעפרעגט ביים הויפּט פיהרער פון יענעם סטרייק, ביי מאַקס פּיינ'ען, און ער האָט מיר געזאָגט בזה הלשון:

דו, ברודערקע, סעקרעטאַר פון די פאַראייניגטע געווערקשאַפטען, דו

האָסט געזעהן ווי אַלע דעלעגאַטען פון די געווערקשאַפטען האָבען געפיהרט דעם גאַנצען ליידים ווייסט מאַכער סטרייק פון 1909, וועלכער איז געווען דער ערשטער פון די גרויסע אידישע סטרייקס; דו האָסט געזעהן ווי די קלאָוק־מאַכער האָבען געהאַט זייער ריזיגען סטרייק אין 1910 און די דעלעגאַטען פון די געווערקשאַפטען האָבען דאָרטען דעם גרעסטען אַנטייל גענומען. אייערע דעלעגאַטען פון די געווערקשאַפטען האָבען געפיהרט דעם גרויסען פאַריער סטרייק אין 1912 און צוזאַמען מוזען די געווערקשאַפטען שאַפען אַ ריזען־יוניאָן און אַ ריזען־פאַרבאַנד פון די 250 טויזענט מענער שניידער.

די עקזעקוטיוו קאָמיטע פון די געווערקשאַפטען האָט געהאַט אַ זיצונג און די אָנפיהרונג פון די 4 קאָמיטעס איז איבערגענומען געוואָרען פון די געווערקשאַפטען.

די סעטעלעמענט קאָמיטע און די סטרייק בענעפיט קאָמיטע, צוזאַמען מיט דער גענעראַל סטרייק קאָמיטע, זיינען פאַרוואַלטעט געוואָרען פון פאַרטרעטער פון אַלע סטרייקענדע יוניאָנס, צוזאַמען מיט די הויפּט באַאַמטע פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָרקערס”.

איך וויל דאָ גלייך באַמערקען, אַז אין יענעם ריזיגען שניידער סטרייק פון 1913 זיינען געווען טעטיג אַ שיינע עטליכע הונדערט מענשען, און עס איז פאַרשטענדליך, אַז איך האָב ניט קיין מעגליכקייט יעדען איינעם צו דערמאָנען.

די סימפּאַטיע פון גרויסען עולם פון גרייטער ניו יאָרק איז דורכ־אויס געווען אויף דער זייט פון די אַרבייטער.

ניו יאָרק האָט שוין געזעהן אַלערליי שניידער סטרייקס, קלענערע און גרעסערע; אָבער אַזאַ מין סטרייק ווי יענער, אין וועלכען עס האָבען זיך באַטייליגט אַלע אָפּטיילונגען פון דער גאַנצער שניידער אינדוסטריע, האָט ניו יאָרק קיינמאָל ניט געזעהן.

די סטרייקערס זיינען געווען פון אַלע נאַציאָנאַליטעטען, וועלכע געפינען זיך נאָר אין ניו יאָרק. די גרעסטע צאָהל סטרייקער זיינען געווען אידען, דאַן זיינען געקומען איטאַליענער, ליטווינער, רוסען, פּאָליאַקען, דייטשען, בעה־מישע, אונגאַרען, גריכען, טערקען, פראַנצויזען, ענגלענדער און אַמעריקאַנער.

יעדען מאָל ווען מען פלעגט אַרונטערנעמען אַ גרויסע שניידער פאַבריק פלעגען זיך אָפּשפּילען מערקווירדיגע סצענעס.

אָט איז אין ברוקלין געלונגען אַרונטערצונעמען איינעם פון די גרעסטע אינסייד שעפּער פון אַ באַוואוסטער גרויסער פירמע. אין דעם שאָפּ האָבען געאַרבייט פיר הונדערט איטאַליענער, אויסער אַרבייטער פון אַנדערע נאַ־

ציאָנען. מען האָט די אַרבייטער געבראַכט מיט גרויס פּאַראַד. ווען זיי האָבען אַריינגעמאַרשירט אין גרויסען האָל אַריין, איז איינער פון די סטרייקערס אַרויפגעשפּרונגען אויפ׳ן פּלאַטפאָרם און האָט אין איטאַליעניש אויסגעשריען, אַז אין נאָמען פון די אַרבייטער פון זיין שאַפּ באַדאַנקט ער, וואָס מען האָט זיי אַרונטערגענומען אין סטרייק, ווייל עס איז שוין לאַנג צייט געווען דאָס צו טאָן, און דער רעדנער פרעגט דעם עולם, מיט וואָס זיי קענען אָפּדאַנקען. אַלס ענטפער שרייט אויס אַ צווייטער איטאַליענער, אַז אין ברוקלין איז פאַראַן נאָך אַ גרעסערער שאַפּ פון א באַוואוסטער קלאָדינג פירמע, וואו מען אַרבייט נאָך; זיי דאַרפען מען אויך ברענגען אַהער. „אָלרייט", הערט מען גלייך שטימען אויסשרייען אין אַלע שפּראַכען, און דער עולם פאָרמירט זיך אין רייהען און מען מאַרשירט צום פּלאַץ.

צוקומענדיג צום שאַפּ, וועלכער איז שוין באַלאַגערט מיט פּאָליציי און דעטעקטיוום, שטעלט מען זיך אָפּ. עס האָט ניט גענומען פיל צייט ווי אַ פּאָר שליחים פון די אַרבייטער פון דער פעקטאָרי קומען אַרונטער און גיבען אָפּ אַ באַריכט, אָז נאָך מיטאָג, אַזוי שנעל ווי מען וועט קריגען די פּעי, קומען אַלע אַרונטער און שליסען זיך אָן אין סטרייק.

די באַלעבאַטים און סופּעראינטענדענטס פון דער גרויסער קלאָדינג פירמע האָבען דערשמעקט, אַז זייערע אַרבייטער, מיט וועלכע זיי זיינען, דאַכט זיך, געווען זיכער, פאַרלאָזען זיי. די פּאָרלייט פאַררופען די אַרבייטער אויף שנעל אין שאַפּ צו אַ מיטינג און איינער פון דער פירמע שטעלט זיך אַרויף אויף אַ טיש און האַלט אַ זיסע רעדע צו די אַרבייטער, דערצהעלענדיג זיי ווי גוט זיי זיינען אימער געווען צו זייערע אַרבייטער. „וואָס ווילט איהר אַצינד?" — רופט זיך אָפּ דער באָס. — „קורצע שטונדען? מיר גיבען אייך. בעסערע ווייזשעס? איהר קריגט עס גלייך". אין שאַפּ איז געוואָרען שטיל, אַלע האָבען איינגעהאַלטען די אָטעמס. מיט אמאָל רופט זיך אָפּ אַ שטימע אין איטאַליעניש: „מי וואָנטאַ יוניאָנאַ". דער באָס ענטפערט: „וואָס דאַרפט איהר די יוניאָן, אַז איך גיב אייך אַלעס וואָס איהר פאַרלאַנגט, אַבי בלייבט אַרבייטען?" ענטפערט דער זעלבער איטאַליענישער אַרבייטער בזה הלשון: „איף יו גיוו אַם עווערייטינג, סי די וואָקינד דעלעגאַטאַ, איט ווילי בי אָלראַיטאַ". דער באָס איז נאָך ניט געגאַנגען אין דער יוניאָן און די אַרבייטער זיינען אַלע ווי איין מאַן אַרונטער אין סטרייק.

אַזוי זיינען אַלע שעפּער אַרונטער.

היינט די באַגייסטערטע דעמאָנסטראַציעס, וועלכע די סטרייקערס פלעגען מאַכען טאָג-טעגליך!

אין יענעם גלענצענדען קאמף איז באמת מקוים געוואָרען דער רוף פון דעם גרויסען ארבייטער־פּאָעט:

„מאַן דער ארבייט, אויפגעוואכט
און ערקענע דיינע מאַכט,
אַלע רעדער שטעהען שטיל
ווען דיין שטאַרקער ארם נאָר עס וויל".

די נויט צווישען די סטרייקערס איז געווען זעהר גרויס. אויף דער צווייטער וואָך פון סטרייק האָט מען אין די פאַרזאַמלונגס־פּלעצער ערשט באַקאַנט זיך מיט דער אמת'ער לאַגע פון די גרויסע מאַסען שניידער אר־בייטער. און דאַן האָט מען דערזעהן, וואָס פאַר אַן אַרימקייט עס האָט געהערשט צווישען די ארבייטער, וועלכע האָבען באַקליידעט כמעט אַ האַלב אמעריקא. פילע פון די סטרייקערס האָבען אויף דער צווייטער וואָך פון סטרייק שוין ניט געהאַט וואָס צו עסען. דערצו האָבען פילע סטרייקער נאָך געקראָגען „מוף־צעטלאַך" פון די לענדלאָרדס, ווייל זיי האָבען ניט געהאַט מיט וואָס צו באַצאָלען דירה־געלט.

די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען און די איסט־סאַיד דיסט־ריקטען פון דער סאָציאַליסטישער פּארטיי האָבען אָרגאַניזירט קאָמיטעס, צו וועלכע מען האָט אויך צוגעצויגען אַלע אַנדערע ארבייטער ארגאַניזאַציעס און פאַרשידענע סעטלמענט־וואָירקערס. מען האָט גלייך געעפענט אַ רייע פרייע קיכען, וואו די סטרייקערס האָבען יעדען טאָג באַקומען פרייע מאָל־צייטען.

אַלע אָפּטיילונגען פון דער ארבייטער באוועגונג — די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען, די סאָציאַליסטישע פּארטיי, דער „ארבייטער רינג" און דער „פאָרווערטס" האָבען פאַרעפענטליכט אַן אויפרוף צו אַלע אָרגאַ־ניזאַציעס, אַז זיי זאָלען שטיצען דעם שניידער סטרייק.

די פרייע קיכען פאַר די סטרייקענדע שניידער ארבייטער האָבען דאַן אָנגעפיהרט די איסט־סאַיד דיסטריקטען פון דער סאָציאַליסטישער פּארטיי, וועמעס מיטגלידער האָבען פיל געהאָלפען אין די זאַמלונגען פון געלט־שטיצע צווישען אַלע ארבייטער און געזעלשאַפטליכע אָרגאַניזאַציעס. איי־נער פון די הויפּט־טוער פון דיזער ס. פּ. ארגאַנאַזיציע איז דאַן געווען לואיס שייפער.

זעהר פיל געהאָלפען דעם סטרייק האָט דער „פאָרווערטס". אויסער דעם, וואָס ער איז געווען דער אָפיציעלער קאַמף־אָרגאַן פון די סטרייקערס, האָט דער „פאָרווערטס" נאָך אויך פון זיין אייגענער

קאַסע געשטיצט דעם סטרייק מיט פילע טויזענדער דאָלאַר. דער איצטיגער פּרעזידענט און מענעדזשער פון דער אמאַלגאַמייטעד באַנק אין ניו יאָרק, אַ ד אָ ל ף ה ע ל ד איז דעמאָלט געווען דער מענעדזשער פון „פאָרווערטס" און ער האָט אַ סך ארויסגעהאָלפען מיט ראַט און טהאַט דער סטרייק־קאָמיטע.

אַדאָלף העלד איז נאָך געווען אַ סקול באָי אין ני פענטס, ווען די אַגיטאַציע פון די אידישע סאָציאַליסטען אויף דער איסט סייד פון ניו יאָרק האָט איהם צוגעצויגען. ווען ער איז אַלט געווען 14-15 יאָהר איז ער געוואָרען אַ מיטגליד פון דער „סאָשעליסט ליטעראַרי סאָסייעטי" פון די יונגע סאָציאַליסטען אויף דער איסט־סאַיד. צו 20 יאָהר האָט מען איהם געמאַכט פאַר'ן מענעדזשער פון „פאָרווערטס". דאָס איז געווען אין 1906, ווען דער דעמאָלסטדיגער מענעדזשער, מאַרקוס יאַפע, האָט צוליב קראַנק־הייט געמוזט אויפגעבען זיין אַמט אלס מענעדזשער פון „פאָרווערטס". אַדאָלף העלד האָט די גאַנצע צייט געשפּילט אַ וויכטיגע ראָלע אין דער סאָציאַליסטישער באַוועגונג און די פירערס פון דער טרייד־יוניאַן באַוועגונג פלעגען אין צייט פון אַ שווערען קאַמף מיט איהם אָפט זיך בעראַטען.

ווי שוין פריהער געזאָגט, זיינען אין יענעם גרויסען שניידער סטרייק געווען טעטיג אַ שעהנע עטליכע הונדערט ארבייטער. איך וויל נאָך דער־מאָנען דאָ אייניגע. דאָס זיינען: אַ ל ע ק ס ק אָ ה ע ן, אַ פרעסער בייט טרייד, אַ גוטער רעדנער, און ד ו ד וו א ו ל ף; אַ י י ב ה ע ר ש־ק אָ וו י ט ש, ד ז ש אָ ו ג ו ד מ אַ ן, ביידע מעמבערס פון דער ס. פּ., און ל. ב אַ ר אָ ן, אַן אַנאַרכיסט. ל. באַראָן איז שוין איצט טויט.

פיל האָבען געהאָלפען אין דעם שניידער סטרייק דזשייקאָב פּענקין און וויליאַם קאַרלין, אויך פיאָרעלאָ לאַ־גאַרדיא, דער אדוואָקאַט פון דעם איטאַליענישען ברענטש פון די שניידער. לאַ גוואַרדיא איז איצט אַ מיט־גליד פון דעם אמעריקאַנער קאָנגרעס.

יענעם גרויסען שניידער סטרייק האָט די קלאָוקמאַכער יוניאָן, וועלכער האָט שוין געצעהלט 50 טויזענד מיטגלידער, געשטיצט מיט צעהנדליגע טייזענטער דאָלאַר.

אויסער די קלאָוקמאַכער, האָבען אין יענעם סטרייק געגעבען שטיצע די לײדיס ווייסט מאַכער יוניאָן, די פאַריערס יוניאָן און אַלע אַנדערע קלענערע יוניאָנס. זיי אַלע האָבען געהאָלפען די שניידער מיט צעהנדליגע טויזענדער דאָלאַרס. אויף אַלע שמחות, בעלער און אונטערהאַלטונגען — איבעראַל האָט מען געזאַמעלט געלט פאַר דעם שניידער סטרייק.

די „יונייטעד גאַרמענט וואָירקערס" האָבען פאַנאַנדערגעשיקט

אָן אויפרוף צו אַלע אַמעריקען פעדערײשאָן אָוו לייבאָר יוניאָנס און אויך זיי האָבען זיך זעהר פריינדליך אָפּגערופען מיט שטיצע.

די פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען האָט אויך געעפענט צוויי גרויסע גראָסערי־סטאָרס, וואו מען האָט געטיילט צו די סטרייקער לעבענס־מיטלען: מעהל, ברויט, צוקער, בעבלאך און אַנדערע עסענוואַרג־פּראָדוקטען. די אידישע בעקער־יוניאָנס האָבען צוגעשטעלט יעדען טאָג צעהנדליגע וועגען מיט טויזענדער לאַבענס ברויט פאַר די הילפס־גראָסערים און פאַר די פרייע קיכען.

די געווערקשאַפטען האָט אין קלינטאָן האָל אויך געעפענט אַ ביוראָ, וואו מען האָט געטיילט קליידער פאַר די סטרייקער, פאַר פרויען, מענער און קינדער.

די געזאַמעלטע געלדער האָט די געווערקשאַפטען ניט אויסגעטיילט. זי האָט בלויז געזאַמעלט דאָס געלט און עס קוויטירט דורכ׳ן „פאָרווערטס", און דאן עס איבערגעגעבען צו די „יונייטעד גארמענט וואָירקערס" וועלכע האָבען געטיילט דעם סטרייק־בענעפיט.

איך וועל קיינמאָל ניט פאַרגעסען דעם גרויסען באַזאַר וועלכען די געווערקשאַפטען האָט אָנגעפירט אין „פאָרווערטס" בילדינג, צו וועלכען מען האָט אונז אַריינגעשיקט פון אַל־דאָס־גוטס. די געווערקשאַפטען האָט אויפ׳ן באַזאַר געעפענט אַ דעפּאַרטמענט סטאָר פון וואָס איהר ווילט נאָר אַליין. מען האָט אַלעס אויספאַרקויפט צום גרויסען עולם און דאָס געלד איז איבערגעגעבען געוואָרען צום סטרייק־פאָנד.

ביי יענעם באַריהמטען באַזאַר האָב איך זיך ווידער געטראָפען מיט דעניעל דעליאָנ׳ען. ער איז אַהין געקומען מיט זיינע „ס. ל. פּ."־חברים ב. ר ײ נ ש ט י י ן, ד ר. ד ז ש ו ל י ו ס ה אַ מ ע ר מיט זיין פרוי, י. ש ל אָ ס ב ע ר ג, און אַנדערע. די טוער פון יענעם שניידער־סטרייק זיינען אָפּגים, לויט דעליאָנ׳ס מיינונג, ניט געווען קיין „פייקערס", נאָר אמת׳ע „קלאַסען־באַוואוסטע" טוער פון דער קעמפענדער אַרבייטער־באַוועגונג.

דער קאַמף פון די שניידער איז געווען אַ ביטערער. די קלענערע שניידער־באָסעס האָבען געסעטעלט מיט דער יוניאָן, אָבער דאָס האָט קיין באַדייטונג ניט געהאַט, ווייל די רייכע מאַנופעקטשורערס זיינען געווען פאַר׳עקשנ׳ט און האָבען ניט געוואָלט סעטלען. די קליידער־פאַבריקאַנטען זיינען דאן געווען אָרגאַניזירט אין דרייערליי אַסאָסיאיישאָנס. די פאַר־פאָלגונגען מצד דער פּאָליציי, די ברוטאַלע האַנדלונג פון די געדונגענע „שטאַרקע" גאַרדס, וועלכע האָבען געשלאָגען די סטרייקענדע שניידער. האָבען נאָך שווערער געמאַכט די לאַגע.

נאָך צעהן וואָכען סטרייקען האָט דער פּרעזידענט פון „די יונייטעד גארמענט וואָירקערס" טאָם ריקערט, באַראַטענדיג זיך בלויז מיט די באַאַמטע און עקזעקוטיוו מיטגלידער פון די יונייטעד גארמענט וואָיר־קערס, וועלכע האָבען גערעכענט, אז אַ פּאַלשטענדיגער זיג פון די שניידער־ארבייטער איז ניט אזוי זיכער, געסעטעלט דעם סטרייק.

די פיהרער פון דער יונייטעד גארמענט וואָירקערס האָבען זיך ניט געוואָלט רעכענען מיט דער טראַדיציע פון דער אידישער טרייד־יוניאָן באַוועגונג, אז אַ סעטעלמענט פון אַ סטרייק דאַרף מען מאכען נור דאן ווען די מאסען פון די סטרייקערס שטימען צו דערצו, ווען מען פרעגט ביי זיי, מען באַריכטעט זיי און אַ מערהייט פון זיי שטימט צו צו דעם. ריקערט אָבער האָט זיך ביי די סטרייקענדע שניידער ניט אָנגעפרעגט, און ער האָט, אלס פּרעזידענט פון די יונייטעד גארמענט וואָירקערס, געמאכט אַ סעטלמענט מיט דער אַסאָסיאיישאָן פון די גרויסע קליידער פאבריקאַנטען פאַר 54 שטונדען אַ וואָך ארבייט, און אַ העכערונג פון 1 דאָלאַר אַ וואָך אויף די שכירות פון יעדען שניידער ארבייטער (די פאָדערונגען פון די שניידער זיינען געוועןֿ: 48 שטונדען אַ וואָך ארבייט, אַ העכערונג אויף די שכירות פון 5 ביז 10 דאָלאַר אַ וואָך, און נאָך אנדערע יוניאָן קאָנדיציעס).

דיזע האַנדלונג פון די יונייטעד גארמענט וואָירקערס האָט דאן ארויס־גערופען אַ געוואַלדיגע ענטריסטונג צווישען די סטרייקערס. זיי האָבען דעם באַפעהל פון דעם פּרעזידענט פון זייער אינטערנעשאָנאַל יוניאָן ניט געפאָלגט און האָבען פאָרטגעזעצט דעם סטרייק נאָך מיט מעהר ענערגיע.

צו יענער צייט האָט די יוניאָן פון די סטרייקענדע שניידער שוין געהאַט געסעטלט מיט הונדערטער מאַנופעקטשורערס און קאָנטראַקטאָרס פאַר 50 שטונדען אַ וואָך ארבייט.

דער סטרייק האָט נאָך אָנגעהאַלטען דריי וואָכען צייט און איז ענדליך געסעטעלט געוואָרען מיט דער אַסאָסיאיישאָן פון די גרויסע קליידער פאַב־ריקאַנטען פאַר 53 שטונדען אַ וואָך ארבייט דעם ערשטען יאָהר, און 52 שעה אַ וואָך דעם צווייטען יאָהר. דער הויפּט סעטלער פון יענעם סטרייק איז געווען מאיר לאָנדאָן, דער ליגעל אדוויזער (געזעצליכער ראַט־געבער) פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן, וועלכער איז באַאויפטראַגט געוואָרען פון דער גאַנצער אידישער ארבייטער באַוועגונג צו סעטלען דעם שניידער סטרייק.

מיט די קלענערע אַסאָסיאיישאָנס פון שניידער באַלעבאַטים, וועלכע האָבען באַשעפטיגט שניידער ארבייטער אין זייערע „אינסייד" פאַבריקען און אויך ביי קאָנטראַקטאָרס (ביי זיי זיינען געווען באַשעפטיגט אַ 50

פּראָצענט פון אַלע סטרײקערס) איז דער סעטעלמענט געמאַכט געװאָרען פאַר 50 שטונדען אַ װאָך אַרבײט מיט אַ גרױסע העכערונג אין שכירות.

דעם 8טען מאַרטש, 1913 איז דער גענעראַל־סטרײק פון די שנײדער־אַרבײטער ערקלעהרט געװאָרען פאַר געענדיגט.

דרײ מאָנאַטען האָט דער גענעראַל סטרײק אָנגעהאַלטען ביז ער איז ענדליך געװאָונען געװאָרען.

די גאַנצע דרײ מאָנאַטען פון יאַנואַר, פעברואַר און מאַרטש, איז דער רױש און טומעל פון דעם ריזענהאַפטען אינדוסטריעלען שנײדער סטרײק געװעזען זעהר שטאַרק און גרױס.

און װען דער סטרײק איז געענדיגט געװאָרען, זײנען אין דער אידישער טרײד יוניאָן באַװעגונג אָנגעקומען נײע קאַמפּען, נײע יוניאָנס פון אידישע אַרבײטער, נײע סטרײקס, אַ גאַנצער ים פון נײע טרײדס זײנען דאַן צוגעשװאָומען און האָבען געפאָדערט אַז מען זאָל זײ אױך אָרגאַניזירען.

די טרײד יוניאָן באַװעגונג פון די אידישע אַרבײטער האָט דאַן דער־גרײכט דעם העכסטען שטאַפּעל פון ערפאָלג. די צאָהל מיטגלידער פון די יוניאָנס איז שטאַרק געװאַקסען און עס איז אױך געװאַקסען די צאָהל לאָקאַלע יוניאָנס. די באַװעגונג האָט געבראַכט גרױס נוצען די אַרבײטער מאַסען און האָט אַרױסגערופען צו זיך דעם רעספּעקט פון אַלעמען. נײע קרעפטען זײנען צו אונז צוגעשטאַנען. פילע, װעלכע זײנען דאַן צוגעקומען אין די אידישע יוניאָנס, האָבען ערשט מיט אַ פּאָר יאָהר צוריק װײניג זיך גע־קימערט װעגען די יוניאָנס. זײ זײנען צוגעשטאַנען צו אונזערע רײהען אַלס רעזולטאַט פון יענעם גרױסען קאַמף.

דער שנײדער סטרײק האָט געגעבען אַ גלענצענדען בײשפּיל פון דעם װאָס די אַרבײטער קענען געװינען דורך אײניגקײט און מוטיגען קאַמף.

דרײ און דרײסיג מיליאָן דאָלאַר האָט געקאָסט די רײכע קלאָדינג מאַנופעקטשורערס דער שנײדער סטרײק. די באַלעבאַטים האָבען פאַרלאָרען דעם פּראָפיט פון סעזאָן און פיל מער. די אַרבײטער האָבען געװאָונען אַזוי פיל, אַז עס איז געװען שװער אױסצורעכענען זײערע געװינסען.

איבערפלעסליך איז דער חשבון געװען דער פאָלגענדער:

דורכשניטליך האָט נאָך יענעם סטרײק יעדער שנײדער געאַרבײט מיט זיבען שטונדען אַ װאָך װײניגער װי פאַר'ן סטרײק. די גרױסע מאַסען שנײ־דער, װאָס האָבען געאַרבײט פאַר קאָנטראַקטאָרס בײ קאָוטס, פּענטס און װעסטען, האָבען פאַר דעם סטרײק געאַרבײט 58, 62 און מעהר שטונדען אַ װאָך. אין די אינסײד שעפּער האָט מען אױך געאַרבײט 57, 56 און 54 שטונדען אַ װאָך. די טשילדרען דזשעקעט מאַכער, געבײסטע און אומגע־

בייסטע, ווי אויך אַ קליינע צאָהל „לייבעל אַרבייטער" פלעגען דאַן אַרבייטען 53 שטונדען אַ וואָך. און צום שלוס פון יענעם גענעראַל סטרייק האָבען די גרעסטע צאָהל שניידער געאַרבייט בלויז 50 שטונדען אַ וואָך. אויף 53 שטונדען אַ וואָך האָט מען געסעטעלט פאַר אַ קלענערע צאָהל אַרבייטער. ווען מיר האָבען גענומען אויסרעכענען די צאָהל שטונדען, וואָס די שניידער אַרבייטער האָבען דאַן געוואונען, איז אויסגעקומען, אַז אַלע שניידער אַרביי-טער אין ניו יאָרק האָבען נאָכ'ן סטרייק פון 1913 געאַרבייט אין דורכשניט מיט 7 שטונדען אויף יעדען אַרבייטער אין יעדער וואָך ווייניגער ווי פאַר'ן סטרייק. און ווען מען האָט אַרונטערגערעכענט צו 7 שטונדען פון הונדערט און דרייסיג טויזענט אַרבייטער, האָט עס באַטראָפען 910 טויזענט געוואוּ-נענע שטונדען.

די שניידער באַלעבאַטים, וועלכע האָבען געספענדעט אַזוי פיל מיליאָנען דאָלאַרס אום צו צוברעכען דעם גרויסען שניידער סטרייק, פלעגען דאַן אָפּ-רייסען די טעלעפאָנען פון די פאַרשידענע שניידער לאָקאַלס, בעטענדיג מען זאָל זיי שיקען אַרבייטער, און דווקא יוניאָן-לייט האָבען זיי געפאָדערט. אַ ברירה האָבען זיי געהאַט?

די שניידער באַלעבאַטים, סיי די קלענערע און סיי די גרויסע מאַנופעק-טשורערס האָבען דורך דער צייט פון סטרייק אויסגעגעבען אוצרות מיט געלט, כדי זיי זאָלען קענען אויספיהרען, אַז זיי זאָלען ניט דאַרפען אַנערקענען די יוניאָן, אָבער נאָך יענעם סטרייק, ווען עס האָט געטראָפען ביי זיי אין שאַפּ דער קלענסטער טראָבעל, האָבען זיי זיך געשראָקען, אַז די אַרבייטער וועלען ווידער אַרונטער פון דער אַרבייט און זיי פלעגען גלייך טעלעפאָנירען אין דער יוניאָן: „פּליז, שיקט אונז אַ פאַרטרעטער פון דער יוניאָן. שיקט אונז די גאַנצע יוניאָן, אַבי גלייכט אויס ביי מיר דעם טראָבעל" (סכסוך).

איך בין געווען אָנוועזענד ביי אַ גוט באַזוכטען געשעפטס מיטינג פון אַ שניידער לאָקאַל יוניאָן. דער טשערמאַן האָט אויסגערופען יעדען מעמבער באַזונדער און האָט ביי יעדען, אין מיין אָנוועזענהייט, געפרעגט: „וויפיל באַטרעפט אייער רייז פון ווידזשעס?" אייניגע האָבען געענטפערט, אַז זיי באַקומען מיט 4 דאָלאַר אַ וואָך מעהר; אייניגע מיט 6 דאָלאַר אַ וואָך; אייניגע מיט 8 דאָלאַר, און עס האָבען זיך געפונען זאָגאַר אַזעלכע אַר-בייטער, וואָס האָבען פאַר'ן סטרייק באַקומען 18 דאָלאַר אַ וואָך און נאָכ'ן סטרייק — 28 דאָלאַר אַ וואָך.

„עס איז ניט געווען קיין פראַגע פון שכירות, עס איז געווען אַ פראַגע פון שטונדען" — האָט דער טשערמאַן פון דער פאַרזאַמלונג ערקלערט.

נאָך אַ וויכטיגער געווינס פאַר די שניידער-אַרבייטער איז דאַן געווען

וואָס דער סטרייק האָט אָפּגעשאַפט די סאָב־ און אינסייד־קאָנטראַקטאָרס. דאָס איז געווען אַן אַלטע מכה, וואָס האָט עקזיסטירט אין אַלע ניט־אָרגאַניזירטע טריידס. דער באָס אָדער דער קאָנטראַקטאָר פלעגט ארויסגעבען צו אַן ארבייטער אַ גאַנצען פּאָדריאַד ארבייט, און דיזער ארבייטער פלעגט נעמען פון זיין האַנט ארויסהעלפערס, מייסטענס לערנערס, וועמען ער פלעגט צאָהלען די קלענסטע ווייזשעס און ארויסטרייבען די קישקעס פון די אומגליקליכע וואָס פלעגען געצוואונגען ווערען אָנצוקומען אויף אַזעלכע דזשאָבס.

דאָס זיינען געווען די געווינסען פון אַ סטרייק, וועלכער איז ניט פאָלשטענדיג געוואונען געוואָרען. דאָס איז געווען נאָר דער אָנפאַנג פון אַ פאַרלייכטערונג פאַר די ארבייטער, ווייל דאָס ריכטיגע איז ערשט געקורמען שפּעטער.

ווי אַזוי עס איז געגרינדעט געוואָרען די אַמאַלגאַמייטעד.

די לאָקאַלע שניידער־יוניאָנס זיינען נאָך דעם סטרייק געוואָרען גרויס און מעכטיג. עס איז גראַד דאַן געווען אַ סך ארבייט אין די שעפּער און די וועכענטליכע שכירות פון יעדען ארבייטער האָבען גענומען שטייגען פון טאָג צו טאָג.

די ניו יאָרקער שניידער־יוניאָנס זיינען געווען פאַרבונדען מיט זייער אינטערנעשאָנאַל, די „יונייטעד גאַרמענט וואָירקערס", ביז זייער קאָנווענשאָן פון אָקטאָבער, 1914, וועלכע איז פאָרגעקומען אין נעשוויל, טענעסי. צו דיזער קאָנווענשאָן פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָירקערס אָוו אַמעריקאַ" האָבען די גענעראַל באַאַמטע ניט געוואָלט צולאָזען אַרום 150 שניידער־דעלעגאַטען פון ניו יאָרק און פון נאָך איינינגע גרויסע שטעדט, דערפאַר וואָס זיי זיינען ניט געווען גוטשטעהענד אין זייערע דיוס.

דעם 12טען אָקטאָבער, 1914, האָבען די בעאַמטע פון די „יונייטעד גאַרמענט וואָירקערס" געלאָזט וויסען די ניו יאָרקער דעלעגאַטען פון די שניידער־לאָקאַלס, וועלכע זיינען געקומען צו דער קאָנווענשאָן אין נעשוויל, אַז זיי וועלען ניט צוגעלאָזען ווערען צו דער קאָנווענשאָן דערפאַר, וואָס זיי האָבען ניט אָפּגעצאָהלט די „פּער קעפּיטאַ" טעקס צו די יונייטעד גאַרמענט וואָירקערס אין דער באַשטימטער צייט. מיט דיזען תירוץ האָט מען אַרום 150 דעלעגאַטען ניט צוגעלאָזען און זיי האָבען געמוזט זיצען אויף דער באַלקאָני פון האָל און וואַרטען וואָס די קרעדענשעל (מאַנדאַטען) קאָמיטע וועט טאָן.